

den egentlige Krigstjeneste, ikke fordi vi troe, at der ikke skulde være kraftige Karle nok mellem Militairarbejderne, men fordi vi ansee det for heldigt, om Ambulancesoldaterne have Kjendskab til Afdelingernes taktske Bøvelser og et godt Syn for bedre at kunne udføre deres Gjerning. Denne Indvendning har altsaa Intet at betyde. Forøvrigt undrer det mig, at den høitærede Minister ikke har kunnet modtage et Forslag som dette, der tilbyder ham et større Antal Mandstab. Er det rigtigt, at 450 Mand kunne udrette Mere end 500 Mand, maae vi i Kraft af dette Princip kunne affære Halvdelen af Underbefalingsmændene, Overbefalingsmændene og det menige Mandstab og derved spare et betydeligt Beløb, thi kunne 5 udrette ligesaa Meget som 6, ville 5 Befalingsmænd kunne udrette ligesaa Meget som 6, og vi kunne da reducere, og det i en meget betydelig Grad, og, naar vi ere overbeviste om, at det vil være ligesaa gavnligt for Fædrelandet, saaledes opnaae et Resultat, som Alle under den Forudsætning ville hilse med stor Glæde. — Forslaget Nr. 2 i Tidenden Sp. 7740 har jeg været med til at stille af Hensyn til, at det ærede Medlem, som oprindelig havde stillet det som Hovedforslag, ellers ikke vilde faae Velighed til at faae sit Forslag afstemt. Jeg har saaledes ikke videre med Indholdet at gjøre, men har kun været med til at stille det, da det ellers vilde bortfalde, uden at der blev afstemt derover her i Salen.

Krigsministeren: Den sidste ærede Taler har ikke kunnet forstaae, hvorledes det, at have dygtige og sørlige Folk til at varetage Forretninger, som det til sine Tider er paalagt Militairarbejderne at udføre, kunde bidrage til Hærens Kampdygtighed. Det er jo overordentlig vanskeligt for mig tilfredsstillende at oplyse ham om dette. Jeg troede, at det var ganske ligefrem, at naar man i en Hær har lutter Mand, der kunne udføre de Bestillinger, som ere dem paalagte, og som have de physiske Kræfter, som ere nødvendige for ikke at bukke under for de Anstrængelser, som paalægges dem, saa bidrager dette til hele Hærens Kampdygtighed, thi kun derved kan Hæren til alle Tider være forsynet saaledes, som den

bør være, og kun paa denne Maade kan Hærens Materiel blive behandlet og bevaret, som det bør. Jeg vil exempelviis nævne Hesteværtningen. Der er ikke Spørgsmaal om, at naar de Mand, der skulle passe Hestene, ere denne vanskelige og anstrængende Opgave vorne, ville Hestene blive vel passede og være tilstede i tjenstdygtig Stand, naar de skulle bruges. Sattes der svagelige Folk dertil, ville Hestene blive forsømte og slet passede, og de ville ikke komme frem, naar Manden ikke har de dertil fornødne Kræfter. De ville da ikke være tilstede, naar man skal bruge dem, og derved formindskes Hærens Kampdygtighed. Jeg kunde gaae endnu yderligere i Detail, men jeg troer, det vilde være ganske overskødt. Naar det ærede Medlem ublevede af min Yttring, at 500 Mand ikke skulle kunne udrette Mere end 450, maa det jo være en fuldstændig Misforstaaelse. Ganske vist ville 500 Mand kunne udrette Mere end 450 Mand, naar de ere ligesaa godt øvede og udrustede i enhver Henseende og vel førte, men vi have allerede Folk nok at indøve. Der vil komme til at paahvile Statskassen en stor Byrde som Følge af, at alle vaabendygtige Mand skulle indøves, og jeg seer ingen Anledning til at forøge deres Antal, naar man ikke vil forøge Statskassens Byrder i høi Grad. Regjeringens Forslag med Hensyn til Militairarbejderne har efter min Overbeviisning det Fortrin fremfor det af det ærede Medlem saa stærkt anbefalede Forslag, at det medfører en Besparelse af 50,000 Rd., og det er ikke en ligegyldig Ting, at det forøger Hærens Kampdygtighed, idet det befrier denne for svagelige Elementer, og at det medfører en mere almindelig Fordeling af Værnepligtsbyrden. Jeg troer derfor, at Regjeringens Forslag i enhver Henseende er at foretrække.

Winther: Naar den høitærede Minister indod mit Forslag under Nr. 27 til § 35 meente, at det vilde være en Hindring for Krigsbestyrelsen i at kunne bruge Forsterkningsmandskabet i paatrængende nødvendige Diebstik, naar det kun kunde stee i Genhald til Lov, maa det jo erindres, at Regjeringen har det i sin Magt at udstede foreløbige Love, men dette er ikke det Samme som at give Regjeringen